

Šiandien „Raudonos nosies diena“. Diena, kai atrodytų visi Lietuvoje galėtų užsidėti raudonas nosis ir skleisti šypsenas. Bet taip nėra. Šiandien Lietuva sulaikiusi kvapą kasdien stebi kintančius skaičius ir slapčia tikisi, kad viskas greitai baigsis.

„RAUDONOS NOSYS Gydytojai klounai“ reaguoja į susiklosčiusią situaciją ir vizitus ligoninėse tęs virtualiai – nuo kitos savaitės didžiausiose Vilniaus, Kauno, Klaipėdos ligoninėse gulintys ligoniukai galės susisiekti su klounais vaizdo skambučiais iš savo mobiliųjų įrenginių ir asmeniškai pabendrauti. Artimiausiu metu planuojama, kad virtualia „Klounų linija“ galės susisiekti ir kitų miestų mažieji pacientai.

Kadangi klounų vizitai veikia kaip emocinė higiena, „RAUDONOS NOSYS“ planuoja daugiau komunikuoti ir viešai – dalintis video įkvėpimais bei patarimais, aktualiais ne tik vaikams namuose, bet ir nuotoliniu būdu dirbantiems tėvams. Juk dabar skaidresnė kasdienybė praverstų kiekvienam.

„Per klounados dirbtuves vienas lektorius kažkada sukūrė vaizdinį, kurį nešiojuosi iki šiol. Jis sakė: „Klounas yra nuo žodžio kluonas. Įsivaizduokite didžiulį suartą lauką, kurį tręšia. Klouno darbas yra apversti kiekvieną mėšlo grumstelį taip, kad iš po žemių galėtų prasiskverbti gyvybė ir sužaliuotų“. Tai mes ir darome. Jau 10 metų verčiame „mėšlinas“ situacijas aukštyrų kojomis“, – šypteli „RAUDONŲ NOSIŲ“ meno vadovės pavaduotoja Marija Baranauskaitė.

Ligoninėje dažniausiai visi jaučiasi pralaimėję. Apima tas nusivylimo jausmas, kad nepadarei kažko dėl savęs, nepasirūpinai savimi ar savo vaiku ir atsidūrei šioje nemalonioje situacijoje. Ir tada už durų pasigirsta triukšmas. Iš penkto karto rankena nusvyra žemyn ir įeina klounas. Klounas su visais savo netobulumais visame gražume, besidžiaugiantis tuo, ką turi čia ir dabar. Jis yra tas, kuris žiūrėdamas tau į akis gali pasakyti: „Sergi? Liūdna? Jo, ne kažką... Bet žinai, aš repetuoju naują dainą. Paklausyk“. Sudainavęs kažkodėl vis dar hitu netapusią dainą ir vietoje scenos efektų išpūtęs muilo burbulų jis bando išeiti. Bet nesugeba atsidaryti durų net ir iš penkto karto. Ir tada klounas atsisuka ir prašo pagalbos.

„Durys užsidaro ir nejučia palengvėja. Man blogai, bet šitam išvis nekas, net durų atsidaryt nesugeba – dažnas šypteli sau viduje. Tai klounados magija – iš nevilties mažu laipteliu pakilti link vilties. Šiandien kai visi jaučiamės izoliuoti, o taip jaučiasi visi pacientai ligoninėse kasdien, visai gera prisiminti – bet kokia nemaloni situacija gali būti apversta į šviesesnę jos versiją. Ar pagerės iškart? Turbūt, ne. Ar bus proga pasijuokti ar bent nusišypsoti – labai tikėtina“, – sako organizacijos meno vadovė Justė Liaugaudė

Klouno personažas su meile ir naivumu tiki, kad viskas bus gerai. Anksčiau ar vėliau. Aišku,

visada norisi anksčiau, bet vėliau – visai gera perspektyva. Viltis klouno varomoji jėga. Net kai nebūna gerai, o nebūna dažnai, jis vis tiek bando. Neatsidaro durys – prašo pagalbos, pateko į nepatogią situaciją – šypsosi, juk tai žmogiška, reikia sėdėti namie – sugalvoja kaip sėdėti įdomiai. Begalinė meilė sau ir kitiems leidžia klounui gyventi čia ir dabar ir atrasti pozityviąją gyvenimo pusę.

